

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΟΔΩ ΦΑΕΣΣΑ ΔΡ. 5

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΔΗΛΩΤΕΑ 12 ΚΗΜΩΝ
'Από τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἕως 1ης Ἰουλίου
'Ἐν τῇ Ἑσπερ. δρ 6. 'Ἐν τῇ Ἑσπερ. φρ. γρ. 8

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οἱ νέοι Χριστοκτόνοι, ὑπὸ Μιχ. Γ. Γαλανοῦ. — Τὶ φρονῶ καὶ τί θίλω, Ζωὴ καὶ ἀλήθεια, ὑπὸ Ἰωσήφ. Ἀναστασίου. — Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς ἄλλήλους καὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς τὸν Θεόν. — Διδάγματα ἐκ τοῦ Ἐυαγγελίου τῆς Κυριακῆς τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1898. Ἡ ἀναβάρρησις, ὑπὸ Π. Γκορογιάννη. — Ἐγκύκλιος Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλίας κ. Ἱεροδίου. — Οἱ διδόντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀναπλάσεως» κατὰ τὴν προσεχῇ ἑβδομάδα. — Κυριακὸν Ἀποστολικὸν καὶ Ἐυαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1898, ὑπὸ Κ. Α. Διαλησηῆ.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΧΡΙΣΤΟΚΤΟΝΟΙ

Ὅταν πολλοὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν βουλευτῶν τῆς, καὶ τῶν νομαρχῶν τῆς, καὶ τῶν δημάρχων τῆς, καὶ τῶν ἀστυνόμων τῆς, καὶ τῶν δικαστῶν τῆς, καὶ τῶν ἀνακριτῶν τῆς, καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῆς, καὶ τῶν ἀρχιερέων τῆς, καὶ τῶν ιερέων τῆς, καὶ τῶν ιεροκηρύκων τῆς, καὶ τῶν δημοσιογράφων τῆς, καὶ τῶν κομματάρχων τῆς, καὶ τῶν πολιτῶν τῆς, κατακυλισάσιν εἰς Ἄδου, οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ καιροῦ τοῦ Ἰησοῦ, θὰ κάμουν τόπον, διὰ νὰ περάσουν εἰς τὰς συνδικλινὰς τάξεις τῶν οἱ **νέοι Χριστοκτόνοι!**

Ναὶ **Χριστοκτόνοι!** Τὴν ἀκαισίαν, τὴν ζωφώδη, τὴν αἱματηρὰν αὐτὴν λείψιν αἰσθάνεσθαι τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐκτινάξω κατὰ πρόσωπον ὅλων ἐκείνων, οἵτινες μὲ τόσην ἀγαλησίαν καὶ τόσην ἀπάθειαν παρίστανται ἀπλοῖ θεαταὶ εἰς τὰς καθ' ἡμέραν τελουμένας Ἑλληνικὰς ἀδελφοκτονίας, νομίζουσι δὲ ὅτι διατηροῦσι λευκὰς καὶ ἀσίλους τὰς χεῖράς των, μόνον διότι τὰς κρατοῦσι μακάριως ἐσταυρωμένας, ἐνῶ πεπωρωμένων ἐγκληματιῶν αἱ μάχαιραι πλημμυρίζουν μὲ αἷμα συμπολιτῶν, ὁμοφύλων καὶ ὁμοθρήσκων τὸ ἔδαφος τῆς χώρας μας.

Τοιαυτὴ ἀδιαφορία εἶνε ἀκατονομάστως ἐπαισχυντος, καὶ τὴν καταγγέλλω πρὸς τὸ δικαστήριον τῆς ἱστορίας καὶ πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ὑπουργὸς τις ἢ βουλευτὴς ἐκ τῶν ἐπιλέκτων, ἢ ἄλλος ἐκ τῶν τρανῶν ἱερουσ-

στο, ἢ ἀπλῶς διέτρεχε κίνδυνόν τινα τοῦ πολυτίμου δέρματος του, ἢ γῆ ὅλη τότε ἐπρεπε ν' ἀντιβόσῃ ἐν φρίκῃ διὰ τὸ κακούργημα, καὶ αὐταὶ δὲ αἱ πέτραι ὤφειλον ν' ἀνακραυγάζωσι **«δικαιοσύνη! δικαιοσύνη! θάνατος εἰς τὸν κακούργον!»**

Ἐρχομαι ἐγὼ νὰ καταγγέλω τὴν φωνὴν ταύτην; Ὀχι. Ἀλλ' ἔρχομαι νὰ ἀπαιτήσω δικαιοσύνην ἐντιμον καὶ ἀληθῆ. Ἡ δικαιοσύνη δὲν διακρίνει μεταξὺ μικροῦ καὶ μεγάλου, πλουτοῦ καὶ πτωχοῦ, τραγοῦ καὶ ἀσημάντου. Αὐτὴ προστατεύει ἐξ Ἰσου τὴν βασιλισσάν καὶ τὴν ἐπαίτιδα, τὸ αἷμα ἐνὸς πρίγκηπος καὶ τὸ αἷμα ἐνὸς σκουπιδαρίου, καὶ ὑπάρχουσα διὰ νὰ λειτουργῇ, ἐννοεῖ δι' ὅλους νὰ λειτουργῇ. Ἀλλὰ σεῖς τὴν ἐκπερνέετε. Σεῖς τὴν καθιστάτε προσωπολήπτιν. Μεγάλος ἔπαθε; Ζώσου τὴν βομφαίαν σου, δικαιοσύνη! Τὸ αἷμα δὲ τοῦ λαοῦ ρεῖ; τοῦ χωρικοῦ; τοῦ ὀρφανοῦ; τοῦ πτωχοῦ προστάτου οἰκογενείας; Κοιμήσου δικαιοσύνη! Οὐδέν ἐστι. Διὰ τοιαῦτα μικρὰ πράγματα δὲν ἀξίζει νὰ ἐνεχλῆσαι.

Ἄ! Παντοῖοι ἄρχοντες τῆς Ἑλλάδος καὶ σοφοὶ αὐτῆς καὶ ἐπιστήμονες καὶ ἰσχυροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ἐξουσιασταὶ! Ἠσυχάσατε. Δὲν θὰ ἔλθω νὰ σε; ὑπομνήσω τί παρὰ τῆς ἀγέλης τῶν μικρῶν λαμβάνετε, τί ἡ οὐτιδανότης αὐτῶν προσθέτει εἰς τὸ ἰδικόν σας ὄψος, καὶ τί ἐκ τῆς ἰσχύότητος αὐτῶν ἠρύσθη τὸ ἰδικόν σας πάθος. Τὸ ἤξεύρω, ὅτι ἔχετε ἀκαμπτῶς ἀριστοκρατικὸν τὸ ἦθος, καὶ ὅτι ἡ προσοχή σας δὲν καταδέχεται νὰ πείσῃ εἰς τὰ εὐτελῆ καὶ τὰ ταπεινά. Καὶ δὲν με λανθάνει ὅτι σεῖς συγκινεῖσθε μόνον, ὅταν εὐρεθῇτε ἐμπρὸς εἰς πολὺ μεγάλας ἐπισημότητας.

Διὰ τοῦτο ἐγὼ δὲν θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχήν σας διότι ἀπαξιοῖ αὕτη νὰ στραφῇ. ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους, οἵτινες λέγουσι, ὅτι πιστεύουν εἰς Χριστὸν, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, οἵτινες, θέλοντες μὴ θέλοντες, θὰ πιστεύσουν ὅταν θὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πρὸς τοὺς μὲν καὶ πρὸς τοὺς δὲ, ἔρχομαι ν' ἀνακραυγάζω. **«Τρέμετε! ναὶ! τρέμετε οἱ νέοι Χριστοκτόνοι!»**

Δὲν εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι πᾶν ὅ,τι κάμωμεν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸ κάμωμεν. Καὶ ὅταν ἄρα

είσοδηκατε χριστιανού τὸ αἷμα χύνεται, ἐν τῇ προσώπῳ του διπλοῦς φόνος διαπράττεται, ἀνθρώπου φόνος καὶ Χριστοῦ φόνος. Ἐὰν λοιπὸν δὲν συγκινήσῃς διὰ τὸν ἄνθρωπον, δὲν συγκινήσῃς τοῦλάχιστον δι' Ἐλεῖνον, ὅστις πλήττεται συγχρόνως μετ' αὐτοῦ;

Θέλετε δικαιοσύνην λειτουργοῦσαν ὑπὲρ τῶν μεγάλων; Ἄλλ' εἰνε κανεῖς μεγαλειότερος ἀπὸ τὸν Κύριόν μας; Δὲν εἶνε αὐτός ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλείων; Καὶ ἐνώπιόν του δὲν ὡριεῖται πᾶσα ἀνθρωπίνη μεγαλειότης; Διὰ τὴν λοιπὸν δὲν εἶνε συνεπίς πρὸς τὸν αὐτόν σας; Διὰ τὴν, ὅταν αὐτὸς μαχαίρωνται καὶ αἱματοβαπτίζονται καθ' ἡμέραν ἐν τῇ προσώπῳ τῶν θυμάτων, διὰ τὴν σῆς ἀδιαφορεῖτε καὶ δὲν ἐξεγείρεσθε διὰ νὰ συντρίψῃτε πᾶσαν κακοποιὸν μάχαιραν καὶ θέσῃτε τέρμα εἰς τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῆς χώρας μας;

Πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος οἰκωγαὶ ἀκούονται καὶ στεναγμοὶ καὶ ὁρῆσι καὶ σπαραγμοὶ καὶ γόοι καὶ κλαυμοὶ καὶ ἀγωνίαι καὶ ἐπικλήσεις ἐλέους. Εἶνε ὁ Χριστὸς ὁ οἰκωζών; ὁ Χριστὸς ὁ στεναζών; ὁ Χριστὸς ὁ ὁρῶν; ὁ Χριστὸς ὁ κλαίων; ὁ ἀγωνιῶν; ὁ παρακαλῶν. Σεῖς λοιπὸν οἱ λειτουργοὶ τοῦ, σεῖς οἱ φοιτῶντες εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ, δὲν τὸν εἰσκακοῦτε σεῖς τοῦλάχιστον καὶ δὲν κινεῖσθε εἰς εἰκτόν πρὸς αὐτόν;

Θὰ εἴπητε: «καὶ μὴ ἡμεῖς εἰμεθα ὅστινες ὑπὸ τὴν ἐκείνην χεῖρα τῶν φονέων;» Ἄλλ' ὅστις δὲν τὰς ἀποπλίζει, ὡς νὰ τὰς ὑπὸ τῆς εἰσερχομένης νὰ βοήσῃ, νὰ διαμαρτυρηθῇ, νὰ ἐπιτιμήσῃ, νὰ παρακαλέσῃ, νὰ ἐλέγξῃ, εἰς τὰς ρύμας νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἀπὸ τῶν θυμάτων νὰ κραυγάζῃ. Δύνασθε, καλοῦντες καὶ κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἄνδρες, δυνατοὺς εἰς λόγον, νὰ περιέλθῃτε πόλεις καὶ χωρία τῶν ἐπαρχιῶν σας, ὑψώνοντες τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ, διὰ παρακλήσεως καὶ ἀπειλῆς, νὰ ζητήσῃτε ἀδελφῶν καὶ εἰρήνευσιν. Διὰ τὴν λοιπὸν σιγάτε πρὸς τὰ τέσσα ἑκλήματα; Διὰ τὴν δὲν στρατεύεσθε; Τοῦτο εἶνε ὡς νὰ παρρησιάζεσθε εἰς αὐτά. Καὶ ἐφόσον δὲν ἐκάρτε πᾶν τὸ ἐξ ὑμῶν, ὅπως προλάβῃτε ἕνα φόνον, τὸ αἷμα τὸ χυθὲν καὶ ἐναντίον σας βοᾷ πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὅταν θὰ ἐλθῇ ἡ μεγάλη τῆς Κρίσεως ἡμέρα, καὶ ὁ Χριστὸς θὰ ἐμφανισθῇ ἐμπρὸς σας παρουσιάζων μετ' αὐτοῦ τὰ θύματα τῆς ἀδικίας σας, αἱ πληγαὶ τῶν αἰώνων, αἵτινες εἶνε καὶ ἰδικαὶ τοῦ πληγαί, ὁ ἀποτελέσκει τὴν καθ' ὑμῶν μυριάστομον καταγγεῖλαι, καὶ βωβέει πρὸς τὸν κραυγῶν, αἵτινες κατήγοροι θ' ἀνέρχονται ἀπὸ τῆς γῆς δικαιοσύνην ζητοῦσαι, θὰ δώσῃτε τὴν δίκην ὅχι πλέον ὡς φονεῖς ἀνθρώπων, ἀλλ' ὡς φονεῖς Χριστοῦ.

Μιχ. Ι. Γαλανός.

ΤΙ ΠΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΛΩ

ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐὰν νομίζουσιν τινεῖς, ὅτι ἡ παρούσα τοῦ ἔθνους κατάστασις ἐπιτρέπει νὰ ἀδιαφορήσουν οἱ ἀληθῶς εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύοντες καὶ ἀνιδιοτελῶς τὴν Πατρίδα ἀγαπῶντες καὶ

νὰ μὴ ὑψώσωσι φωνὴν κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγυρτείας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐγκληματικότητος, οἱ κύριοι οὗτοι τινεῖς ἀποδεικνύουσιν ἑαυτοὺς χείρονας χριστιανικῶς καὶ ἐθνικῶς τῶν τε ἀγυρτεῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἐν ὀνόματι τῶν νόμων καὶ τῶν θεσμῶν ἐγκληματῶντων πολιτευομένων. Ἐὰν νομίζουσιν τινεῖς, ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐξ ἐθνικῶν συμφερόντων ἐπιβεβλημένη ὁρμηκευτικὴ ἀπαιδεύσις τοσοῦτον σκοτασμὸν παρήγαγεν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλληνικῇ κλήρῳ εὐαριθμοὶ τοῦλάχιστον κληρικοὶ μετ' αἰσθητῶν πίστεως ἰσχυροῦ καὶ πραγματικῆς καὶ μετ' αἰσθητῶν γνησίου, καὶ εὐαριθμοὶ τοῦλάχιστον λαϊκοὶ μετ' αἰσθητῶν ἀγνῆς καὶ μετ' αἰσθητῶν μὴ ὑστερόβουλον, βεβαιωθῶσαν οἱ κύριοι οὗτοι τινεῖς, ὅτι οἱ εἰς μέγιστον βαθμὴν σκοτασμὸν καὶ πνευματικὴν ἀμβλυωπία πᾶσχοντες εἶνε αὐτοὶ πρῶτον, καὶ οἱ τὴν μεγαλειότητα βλασφημίαν κατὰ τοῦ ἀγαπῶντος τὴν Ἑλλάδα Θεοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς πολυτρόπως προνοήσαντος καὶ προνοούντος ἐκστομίζουσιν αὐτοὶ πρῶτον.

Ἡμεῖς δὲν δημοσιογραφούμεν, ἵνα δημοσιογραφούμεν φανώμεν, οὔτε ἡμιόλιον, ἵνα ἡμιόλιον ἀκούσθωμεν, ἀλλ' ἀμφοτέρω κατὰ τὴν ἐξ ἡμῶν δύναμιν ἐνεργούμεν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ μας ὑπαρχούσης ἀκραδάντου περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν πεποιθήσεως.

Πεποιθήμεν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅμοιαι πολλοὶ κληρικοὶ πίστεως πρὸς τὸν Χριστὸν ἐκκλησιᾶς καὶ φιλοπατρίαν ἀληθινῆς, καὶ γράφουσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ φρονεῖσι καὶ αἰσθάνονται, ἵνα κινήσωμεν καὶ κινήθωμεν, φιλοτιμώμεν καὶ φιλοτιμηθῶμεν, ἵνα εἰς ἔργα αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καλίσωμεν καὶ εἰς ταῦτα τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμεῖς οἱ ἀσθενεῖς καὶ μικροὶ ζητήσωμεν τὴν ἀληθὴ ἡμῶν εὐδαιμονίαν, καὶ ἐν τούτοις ἐνοήσωμεν καθ' ὅλον τὸν βίον ἡμῶν τὸ κύριον καὶ μόνον καθῆκον ἡμῶν.

Τοῦτο ποιοῦντες ἐντελῶς ἀδιαφοροῦμεν πρὸς τὰ πρόσωπα, ἀναποσπᾶστος δὲ προσηλωμένοι εἰς τὴν ἰδέαν, εἰς τὸν σκοπὸν, εἰς τὸ ἀπὸτέλεσμα. — Λησμονοῦμεν τὸ παρελθόν, ἐπιεικέστατα κρίνομεν τὸ παρόν, ἀλλὰ ἀμετακίνητος καὶ ἀσθητότατα ἐνοοῦμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ κρίνωμεν τοὺς ἐργάτας τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους. — Διότι τὸ μέλλον βεβαιότατα, κατὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸ παρόν καὶ τὸ παρελθόν, ἢ ὅταν εἶνε μέλλον ἐθνικῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀναστάσεως ἢ ὅταν εἶνε μέλλον ἐθνικῆς καταποντισμοῦ, ἐθνικῆς ἀπωλείας. — Καὶ τὰ δύο μέλλοντα θὰ ἔχωσι βεβαιότατα τὴν ἐργάτας τῶν. — Τινος ἔξισι οἱ τοῦ πρώτου μέλλοντος; τινος ἔξισι οἱ τοῦ δευτέρου; Ἀθανάτου ἐξῆς οἱ πρῶτοι. — Οἱ δευτέροι... Δὲν λέγω, διότι δὲν ἐβρίσκω τί νὰ εἰπω.

Πεποιθήμεν, ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πολιτευόμενοι ἀληθεῖς τῆς Πατρίδος μας φίλοι, ἐνθουσιῶντες τῶν πατρικῶν παραδόσεων ὑποστηρικταί, τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὴν ἱερωτάτην καὶ ἀναπαλλοτρίωτον πατρῶσαν κληρονομίαν ἔχοντες, καὶ γράφουσιν καὶ ἡμιόλιον μετ' αὐτῶν τῶν γραφῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἀσθενεῖς ἡμῶν πνεύμονας, ἵνα συγχωρῶμεν αὐτοῖς διὰ τὴν φιλοπατρίαν τῶν, ἐνθουσιωδέστερος καταστήσωμεν ἐν τῇ πρὸς

τὰ πατρία ἐρσιώει τῶν, καὶ αἰσιδοξωτέρους διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ πρὸς τὸν παντοδύναμον Χριστὸν πίστει τῶν.

Τοῦτο ποιοῦμεν τιμῶντες καὶ γεραίροντες τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν ἐν εὐφρόνῃ ταύτῃ διαγινώσκουσαν, καὶ ἐπιθυμοῦντες μὴδὲ τὸ χαίρειν νὰ εἰπωμεν εἰς τοὺς ὑπὸ προσωπεῖον Ἑλλήνων πολιτευομένων τὴν δεδωκεμένην Πατρίδα μας εἰς τὸν διέθρον φέροντας καὶ εἰς τὴν βωμὸν τῆς ἀνοσίτου ἀτομικῆς ἰδιοτελείας ταύτην θυσιάζοντας.

Καὶ δὴ καὶ γράφουσιν καὶ ἡμιόλιον, διότι πεποιθήμεν ὅτι τὸ ἔθνος ἡμῶν τότε μόνον θὰ ἀναζήσῃ εἰς ζωὴν προόδου καὶ μεγαλείου, ὅταν ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς ἐπιπνεύσῃ εἰς αὐτὸ πνεῦμα πίστεως Χριστοῦ τῶν πέντε πρώτων τοῦ Χριστιανισμοῦ αἰώνων, ἐπιπνεύσῃ δὲ τοῦτο εἰς ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τὰ ἐθνικά.

Κατὰ τὴν πεποιθήσιν μου ταύτην τὴν ἀκράδαντον θέλω καὶ ἐπιθυμῶ. Ἑλλήνων σκεπτόμενος καὶ βουλόμενος καὶ μόνον ὡς Ἑλλήνων. Θέλω καὶ ἐπιθυμῶ πεποιθώς, ὅτι τὸ αὐτὸ θέλουν καὶ ἐπιθυμοῦν οἱ ἡμεῖς καὶ ὁμοφύλοι κληρικοὶ, οὗς ἀνωτέρω ὑπέμνησα καὶ πάντες οἱ πολιτευόμενοι, οὗς σφῶς ἐν τοῖς ἐρημίονοις ἀνέγραψα, θέλω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάρχωμεν ἡμεῖς οἱ κληρικοὶ πρῶτον ἀληθεῖς Χριστιανοὶ Ἑλλήνες κληρικοὶ καὶ νὰ δεῖξωμεν τοῦτο εἰς ἔργα αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος μας καὶ οὐχὶ εἰς λόγια ἐπιδεικτικῆς κοουφότητος καὶ ὑλόφρονος ὑπερβολικῆς. Θέλω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάρχωσι πάντες οἱ Ἑλλήνες πολιτευόμενοι, οἱ Ἑλλήνες ἐπιστήμονες, οἱ Ἑλλήνες οἱ κοινωνικῶς ὑπερέχοντες πλοῦτος καὶ ἀξιώμασι, νὰ ὑπάρχωσι γνήσιοι Ἑλλήνες καὶ οὐχὶ ψευδεῖς Ἑλλήνες, ὅλην δὴ νὰ ὑπάρχωσιν ἀληθεῖς Χριστοῦ λάτρες, ἀληθεῖς πιστοί, ἵνα τὴν δικαιοσύνην ἀγαπῶσι καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ζήσωσιν, ἵνα τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶσι καὶ κατὰ ταύτην βιώσωσιν, ἵνα γνησίαν καὶ ἀνιδιοτελεῖ φιλοπατρίαν ἔχωσι καὶ ὑπὸ ταύτης εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων ἐμπνεύσονται, ἵνα τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν ἐν τῇ χριστιανικῇ ἀγάπῃ ἐνοήσωσι καὶ ἐν χριστιανικῇ ἀγάπῃ ζῶντες, ταύτην λόγῳ καὶ παραδείγματι εἰς τὸν λαὸν ἐμπνεύσωσι.

Θέλω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ζήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα εὐδοκίμη καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπῃ, καὶ διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ἀπειθυνθῶσι διὰ λόγου καὶ γραφίδος μετὰ σωφροσύνης καὶ τῆς προσήκουσας εὐλαθείας αἱ ἐξῆς ἐρωτήσεις, νὰ ἀπειθυνθῶσι δὲ παρὰ ἁπάντων τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους λογίων κληρικῶν καὶ πολιτῶν Ἑλλήνων τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Χριστὸν τὴν δυνάμιν καὶ γνησίαν τὴν φιλοπατρίαν ἔχοντων.

Οἱ ἀιδεσμιώτατοι κληρικοὶ καὶ οἱ σεβασμιώτατοι Ἑλλήνες ἐπίσκοποι, οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶνε ἀνάγκη πλέον νὰ μιμηθῶν ὡς ἔχουσιν δυνάμει, τοὺς πρώτους τοῦ χριστιανισμοῦ διδασκάλους τοὺς γνωστοὺς αὐτοῖς;

Εἶνε ἡ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κατανηθῇ πλέον ὅτι εἰς μὴ πρῶτον πάντων οἱ κληρικοὶ ἡμεῖς καὶ οἱ σεβασμιώτατοι ἐπίσκοποι ἀσφαλτοῦμεν νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας εἰς τὴν ἐρ-

γασίαν τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ἔθνους φωτισμοῦ, τὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐθνικότητος οἰκοδόμημα θὰ καταρρεύσῃ καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ οἱ πρῶτοι εἰς τὴν κατεδάφισιν σκαπανεῖς οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ἐπίσκοποι θὰ ἀναγραφῶσιν;

Εἶνε ἀνάγκη πλέον αἱ Ἑλληνικαὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ ἐξουχότητες νὰ δεῖξωσιν ὅτι εἶνε χριστιανοὶ εἰς τὰ πράγματα καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν των, ἄλλως νὰ κηρυχθῶσιν, ὅτι δὲν εἶνε οὔτε χριστιανοὶ οὔτε εὐδωλατῆται ἀλλὰ καὶ τι ἀόριστον ἢ τερατώδες, ἵνα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὴ ἀπατάται καὶ καταστρέφεται εἰς τὰ ἱερῶτα αὐτοῦ;

Ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ὁ ἀπαντήσωσι τὰ πράγματα εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔθνους.

Ἄλλ' ἐν εὐφρόνῃ περιπτῶσι ἡμεῖς, ἐργάται τῆς ζωῆς, εἰς τὴν διακονίαν αὐτῆς ὁ ἀφιερῶμεν ὅλας ἡμῶν τὰς δυνάμεις. Καὶ πρὸς τοῦτο θὰ εἰπωμεν πάντοτε ἀνευ προλήψεων καὶ ἀπὸ ὑπερτέρας σκοπίας τὴν ἀλήθειαν, διὴν τὴν ἀλήθειαν, μόνον τὴν ἀλήθειαν.

Τὴν εἵπομεν διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς τὴν εἵπομεν διὰ τοὺς πολιτευομένους, τὴν εἵπομεν διὰ τοὺς μοναχοὺς τὴν εἵπομεν διὰ τὰς φιλοσόφους μας. Θέλωμεν τὴν εἶπει, καὶ ὁρεῖσθαιμεν νὰ τὴν εἰπωμεν, καὶ διὰ τὰς καλογραίας μας.

Τιμὸθ. Ἀναστασίου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἰς τὴν ἀγαπὴν τὴν πρὸς ἀλλήλους
καὶ τὴν ἀγαπὴν τὴν πρὸς τὸν Θεόν

(κατ' ἐλευθέραν μετάφρασιν)

Καὶ τί λοιπὸν νὰ κάμωμεν, ὅταν π' αὐτῶν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν οἰκείων ἡμῶν ὑβρίζωμεθα; Διότι τοῦτο εἶνε τὸ βρῦρ καὶ ἀνυπόφορον. Καὶ ὅμως τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε τὸ μικρόν καὶ τὸ ἀσήμερον. Διὰ τὴν ἀρὰ γε; Διότι, ὅταν ὑπ' ἀγνώπτων ὑβρίζωμεθα, δὲν ἔχομεν τὴν ἰδίαν ὑπομονὴν καὶ ἀνεκτικότητά, μετ' αὐτὴν ὅπως εἴμεθα θαρραλισμένοι, ὅταν φίλοι καὶ ἡγαπημένοι εἶνε οἱ ὑβρισταί. Καὶ δι' αὐτὸ, ὅταν παρηγορῶμεν τοὺς ὑβρισθέντας, τοὺς τοὺς λόγους τοὺς ἀπειθνομένους πολλὰκις· ἀδελφός σου σὲ ὑβρίζει· ὑπόφερε τὸ γενναίως· πατήρ σου εἶνε· θεός σου τυγχάνει.

Ἐὰν δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα ἐξεμνίσῃ, πολὺ περισσότερον θὰ δεγθῇτε τοῦτο, ἢ εἴπω ἄλλο τι ὄνομα, καὶ ἀπὸ ταῦτα συγγενέστερον καὶ οἰκειότερον. Διότι δὲν εἴμεθα μόνον ἀδελφοὶ ὁ εἰς μετ' ἄλλον, ἀλλὰ καὶ μέλη, καὶ σῶμα ἐν ἑαυτῷ. Ἐὰν δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ ὄνομα σὲ κάμῃ ἀνεκτικὸν καὶ σὲ καταπραΰνῃ, πολὺ περισσότερον ἢ σὲ κάμῃ τὸ ὅτι μέλος τοῦ αὐτοῦ σου εἶνε ὁ ὑβριστὴς σε. Δὲν ἤκουσας τὴν παροιμίαν τῶν ἔξω, ἡ ἑποία λέγει, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν τοὺς φίλους μας μετὰ τὰ ἐλαττώματά των; Δὲν ἤκουσας τὸν Πύλον ὅστις λέγει ὅτι πρέπει νὰ σηκώνωμεν ὁ καθένας τὰ βάρη τῶν ἄλλων; Καὶ ἀκόμη δὲν βλίπεις τοῦ ἱερῆτος;

Τετάρτη 30 « Μ Γαλατός.
Σαββάτω 3 Ὀκτωβρίου Μ Γαλατός.

**Εἰς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας
Εἰρήνης 4 1)2—5 1)2 μ.μ.**

Κυριακῇ 27 Σεπτεμβρίου Ἀρχιμ. Τ. Ἀναστασίου
**Εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Τυῖμα τῆς Ἀναπαλάσεως
ἐν τῷ Ἀγίῳ Νικολάῳ**

Κυριακῇ 27 Σεπτεμβρίου 4 1)2—5 1)2 Κ. Διαλησημάς.

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὁρφανοτροφείῳ

Πέμπτη 1 Ὀκτωβρίου 7—8 Μ Γαλατός.
Σαββάτω 3 « 7—8 Γαβριὴλ Πικτιώδανου.

Εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ
Παρασκευῇ 2 Ὀκτωβρ. 7 1)2—8 1)2 π.μ. Τ. Ἀναστασίου

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1898.

Τὰ τῆς αὐρίου Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλέπει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐνταῦθα ἐρμηνεύονται τὰ τῆς μετεπομένης, ὅπως περιέχονται ἐγκαίρως εἰς χεῖρας πάντων.

Κείμενον.

11 Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδεσται. 12 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐνέργησεν Ἀρετὰ τοῦ βασιλέως ἐφύλαξε τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θύλων 13 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐκκάλυπτον δὲ αὐτὸν τοῖς τοίχοις, καὶ ἐξέρχοντο τὰς χεῖρας αὐτοῦ. 14 Καυχῶσθαι δὲ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίαν καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου 2 Ὅσα ἀνθρώπων ἐν Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σῶματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ὡς τρίτου οὐρανοῦ. 1 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) 4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ὅσα οὐκ εἶδον ἄνθρωπος λαλῆσαι. 5 Ὅτι τὸν τοιοῦτον καυχῆσθαι ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. 6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ εἶπαι ψεύδομαι δέ, μὴ τίς εἰς ἐμὲ λογίσται ὑπὲρ δὲ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. 7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 Ὅτι τὸν τοιοῦτον τρεῖς τὸν Κύριον παρακάλεσα, ἵνα ἀποστή ἅπ' ἐμοῦ. 9 καὶ εἰρήνισέ μοι, Ἀρχαὶ σοὶ ἡ χάρις σου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἐδοῦσα οὖν μάλλον καυχῆσομαι, ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις.

11 Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶνε ὁ Θεὸς καὶ εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζει ὅτι δὲν ψεύδομαι. 12 Ὁ ἄρχηγός τοῦ θένους τῆς Συρίας, ὁ διαρπαξὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρετὰ καὶ ἐδρεύων εἰς τὴν Δαμασκόν, διέταξε νὰ με παραφυλάττουν οἱ στρατιῶται οἱ φρουροῦντες τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, διότι ἤθελε νὰ με συλλάβῃ. 13 Ἄλλ' οἱ χριστιανοὶ με κατεβίβασαν ὑπὸ ἐν παράθυρον ἐκ τοῦ τοίχους μέσα εἰς μίαν σπειρίδα, καὶ ἐξέφυγον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ διώκτου μου. 14 Βεβαίως δὲν εἶναι συμφέρον μου νὰ καυχῶμαι· διότι μέλλω νὰ διηγῶμαι ὅπτα· εἰς καὶ ἀποκαλύψεις, τὰς ὁποίας ἐφανερώσε καὶ ἀπεκάλυψεν εἰς ἐμὲ ὁ Κύριος. 2 Γνωρίζω ἕνα χριστιανόν, ὅστις πρὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἡρπάγη καὶ ὑψώθη ἐπὶ εἰς τὸν πρῶτον οὐρανόν· τῆς ἀποστροφῆς, οὗτε εἰς τὸν δεύτερον οὐρανόν τῶν ἀστέρων, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τὸν τρίτον οὐρανόν τοῦ κόσμου τῶν πνευμάτων. 1 Ἀν δὲ αὐτὸς ὁ χριστιανὸς

ὑψώθη μετὰ τὸ σῶμά του εἰς τὸν οὐρανόν, ἡ ἐκτίς τοῦ σώματος του ἐγὼ δὲν τὸ γνωρίζω ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει. 4 Τοῦτο γνωρίζω ἐγώ, ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος μετεβίβασθαι εἰς τὸν παράδεισον· ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι δὲν γνωρίζω ἂν μετεβίβασθαι ἐκτὶς μετὰ τὸ σῶμά του, ἡ ἐκτίς τοῦ σώματος του· ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει. Ἐκεῖ δὲ εἰς τὸν παράδεισον ὕψωθαι ἤκουσε λόγια ἀνεκλάλητα, τὰ ὅποια δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ εἴπῃ εἰς κανένα ἄνθρωπον· διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, ὅστις μετεβίβασθαι εἰς τὸν παράδεισον δύναμις νὰ καυχῶμαι, διὰ δὲ τὸν αὐτὸν μου δὲ θὰ καυχῶμαι· ὅτι καυχῶμαι μόνον διὰ τὰς σωματικὰς μου ἀδυναμίας καὶ κακοπαθείας. 6 Ἐὰν βεβαίως θελήσω νὰ καυχῶμαι, ἡ καυχῶμαι μου δὲν θὰ εἶνε ἄφροσύνη, διότι θὰ εἴπω ἀλήθειαν. Ἀποφεύγω δὲ νὰ καυχῶμαι διηγούμενος τὰς ἀποκαλύψεις μου, διότι φοβοῦμαι μήπως κανεὶς με νομίσῃ ἄνωτερον ἀπὸ ὅ,τι με βλέπει καὶ ἀπὸ ὅ,τι ἐγὼ λέγω ὅτι εἰμαι. 7 Διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύωμαι δὲ ἕνεκα τῶν μεγάλων τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμὲ ἀποκαλύψεων, ἐπέτρεψεν ὁ Θεὸς· ὅτι ἔχω βασανισμὸν σωματικόν, ἐπέτρεψεν εἰς ἕνα ὑπέρβλητον τοῦ Σατανᾶ νὰ με βασανίσῃ, διὰ νὰ μὴ ὑπερηφανεύωμαι. 1 Καίτοι δὲ τρεῖς φορές παρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀπομακρυνῇ ὁ βασανισμὸς οὗτος ἀπὸ ἐμὲ, ἀλλ' ὁ Κύριος ἔχει εἶπῃ εἰς ἐμὲ. 9 Ἀρκετὰ διὰ αὐτὸ εἶναι τὰ χρισματά, τὰ ὅποια σοὺ ἔχω δώσει· δὲν ἀπομακρύνω ἀπὸ τῶν βασανισμῶν· διότι ἡ δύναμις μου φαίνεται ὅτι εἶναι τελεία, ὅταν ἐνεργῇ δι' ἄνθρώπων ἀδυναμιῶν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως θὰ καυχῶμαι περισσότερο διὰ τὸ ὅτι κακοπαθὼ καὶ φαίνομαι ἀσθενής καὶ ὑπόσχυρος· διότι, ὅταν ἐγὼ ἐμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου, ὁ Θεὸς θὰ με ἐνδύσῃ μετὰ τὴν δύναμιν του.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1898.

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἂν ἀγαποῦντε τοὺς ἀγαποῦντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἂν θανείζητε, παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαθεῖν, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοὶ θανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ θανείζετε, μηδὲν ἀπαλπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρητὸς ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἀγαρίστοις καὶ πονηροῖς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ. (Λουκ. στ'. 31—36).

Ἑρμηνευτικὴ παράφρασις.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε νὰ φέρονται πρὸς σᾶς οἱ ἄνθρωποι, ὁμοίως καὶ σεῖς νὰ φέρησθε πρὸς αὐτοὺς. Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε τοὺς σᾶς ἀγαπῶσι, ποῖα τότε εἶνε ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἀξιομισθὸς ἀρετῆς σας; Οὐδεμία· διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς. Καὶ ἂν εὐεργετῆτε τοὺς σᾶς εὐεργετοῦν, ποῖα τότε εἶναι ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἀξιομισθὸς ἀρετῆς σας; Οὐδεμία· διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ καμνοῦν. Καὶ ἂν θανείζητε, πρὸς ἐκείνους παρὰ τῶν ὁποίων ἐλπίζετε νὰ λάβητε τὰ ἴσα, ποῖα τότε εἶνε ἡ ἀνταπόδοσις καὶ ἀξιομισθὸς ἀρετῆς σας; Οὐδεμία· διότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ θανείζουσιν εἰς ἀμαρτωλοὺς, διὰ νὰ λάβωσιν ἀπὸ αὐτοῦ τὰ ἴσα. Ἀλλὰ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ νὰ ἀγαθοποιῆτε καὶ νὰ θανείζητε, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐλπίζετε ὅτι θὰ λάβητε τὰ ἴσα· τότε θὰ εἶνε ὁ μισθός σας πολὺς, καὶ τότε θὰ εἰσθε τέκνα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶνε ἀγαθὸς καὶ εὐεργετικὸς πρὸς τοὺς ἀγαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε λοιπὸν εὐσπλαγχνοί, καθὼς καὶ ὁ οὐράνιος πατὴρ σας εἶνε εὐσπλαγχνός.

Κ. Α. Διαλυσμῆς